

# Gabinet surrealista al Md'A

## S'inaugura la primera exposició a Catalunya de l'artista argentí Juan Batlle Planas, nascut a Torroella

És una mostra antològica d'un artista que es considera clau de l'avantguarda argentina

La figura de Juan Batlle Planas (1911-1966), tot i ser una figura clau de l'avantguarda argentina, no és àmpliament coneguda a casa nostra, malgrat haver nascut a Torroella de Montgrí, ni que sigui perquè hi va viure els seus dos primers anys abans que la seva família emigrés. Ara una exposició al Museu d'Art de Girona, Juan Batlle Planas: el gabinet surrealista, ofereix l'oportunitat per a conèixer millor la seva obra i redescobrir un artista que mai no es va nacionalitzar argentí –malgrat va viure a Buenos Aires tota la vida des dels dos anys– ni mai no va voler tornar, ni tan sols de viatge, a l'Estat espanyol.

Aquesta exposició monogràfica, que es va inaugurar ahir a Girona, és la primera mostra monogràfica que es podrà veure al nostre país de l'artista. L'exposició no és pròpiament una retrospectiva que recorri tota la seva obra, sinó una mostra antològica que se cenyeix a alguns períodes, a un tipus d'obres i a uns quants temes. Concretament, l'exposició provinent de la Fundación Juan March i comissariada per Pedro Azara, se centra als anys trenta i quaranta i es compon d'una cinquantena d'obres, entre les quals destaquen collages i guaixos de petit format d'iconografia inicialment surrealista que evoluciona a una pintura metafísica.

En l'exposició s'ofereix, a més de les obres plàstiques, documentació variada que inclou estudis, revistes, llibres i quaderns il·lustrats, fotografies i cartes d'aquest artista torroellenc, així com poeta, il·lustrador, col·leccionista i, com es destaca a l'exposició, “creador de mons plens de somnis i realitats paral·leles a les quotidianes”.

### Les filles, emocionades

Emocionades de veure exposada l'obra dels seu pare a les comarques gironines, les filles de l'artista, Giselda i i Sílvia Batlle, van parlar virtuts del seu progenitor, però sobretot en l'àmbit artístic del vessant treballador i incansable d'un home culte i “generós”, en el sentit que era un “gran transmissor” dels seus coneixements a tots aquells qui l'envoltaven, fossin familiars o alumnes d'art. “Va crear escola”, va remarcar Giselda Batlle, i Sílvia va destacar que “mereix ser més conegut perquè com descobreix la gent que s'acosta a la seva obra això és una gota d'una font inesgotable”.

El comissari de l'exposició, per la seva banda, va explicar que ell mateix no tenia ni idea de l'obra de Batlle Planas fins que al 2007 el va descobrir arran d'un viatge a l'Argentina, on allà sí que està inclòs en museus d'art i col·leccions del surrealisme. La fatalitat, juntament amb la crisi econòmica, va afectar que –successivament– entitats com La Pedrera, el MNAC i la Fundació Tàpies acollissin una exposició antològica i no va ser fins que la Fundació Juan March va mostrar l'interès que s'ha produït. De l'obra de l'artista destaca que reflecteix l'interès per l'Empordà tot i que no el va trepitjar des dels dos anys, “però sempre va mantenir-se en cercles de republicans exiliats a l'Argentina”, va remarcar. Hi ha obres, com destaca, que hi detecta una barreja entre la Dansa de la Mort de Verges i la iconografia precolombina.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 15-02-2019, Pàgina 44

